

IZ SPLETNE STRANI OPERANDO

Mnogi starši nam pišejo, da se jim otroci v dneh izolacije upirajo pri učenju, zdaj ko so doma. Pravijo, da se jim zdi šolskih obveznosti preveč, da se učenje včasih razvleče čez ves dan.

Starši pa niso v tem trenutku le učitelji in pomočniki svojim otrokom, ampak opravljajo tudi svoje delo, čakajo jih gospodinjske obveznosti, delo na vrtu in marsikdo nima le enega šolarja, ampak več šoloobveznih otrok in zamotiti je potrebno še predšolske otroke in popestovati dojenčka...

Včasih zna biti prava norišnica!

V Operandu smo se posvetovali z nekaterimi strokovnjaki, ki dobro poznajo področje pomoči pri učenju in za vas pripravili 8 praktičnih nasvetov, kako svoje otroke motivirati in pripraviti k delu za šolo v dneh izolacije.

1. Kako dobro poznate svojega otroka?

Vsak otrok ima svojstvene zmožnosti in intelektualne sposobnosti. Nekateri zmorejo več, drugi manj. Nekateri zlahka strejo matematične orehe, drugi hitro osvojijo nove angleške besede, spet tretjim gre pisanje gladko od rok, medtem ko se četrti že ob besedi pisanje uprejo z vsemi štirimi.

Katera so močna področja vašega otroka? Česa ne zmore? Je boljše, da začneta z lažjimi nalogami, ki mu bodo dale zagon za nadaljnje učenje ali bi bilo bolje začeti s težjimi vajami, da je otrok čimprej rešen težkega bremena?

Poskusite presoditi glede na otrokove zmožnosti in njegove posebnosti.

2. Red in rutina za občutek varnosti pri otroku

Čeprav so dnevi, ki jih preživljamo nenavadni, moramo uvesti red in urnik. Otroci te dneve doživljajo kot svojevrstne počitnice. Čeprav so jim naložene šolske obveznosti, čutijo in vedo, da so lahko več doma in se imajo večino časa fino.

Starši se imate malo manj fino, ker vas tarejo različne skrbi in čakajo mnoge obveznosti. Če boste uvedli smiseln družinski urnik, se ne bo potrebno vsak dan znova prepirati, kdaj in koliko se bodo otroci učili.

Otroci bodo že po nekaj rutiniranih dneh dobro vedeli, kdaj vstajamo, kdaj se igramo, kdaj se učimo, kdaj gremo na sprehod. Če se boste urnika seveda uspeli držati tudi vi. Red in rutina otrokom dajeta osnovni občutek varnosti, po kateri, še posebej v teh dneh, zelo hrepenijo.

3. Kakšen način učenja je vašemu otroku blizu?

V osnovi se ljudje učimo na tri različne načine: nekateri pri učenju potrebujejo slike in vizualno podporo (vidni tip učenca), drugi potrebujejo informacije, podane po slušnem kanalu (slušni tip učenca), tretji potrebujejo gibanje in eksperimentiranje (kinestetični tip učenca).

Kateremu tipu bolj pripada vaš otrok? Ko ga opazujete, kako se loteva učenja, ali vidite, da je morda ves čas v gibanju, se ziblje na stolu namesto pri mizi, bi raje ležal na tleh? Torej je bolj kinestetično naravnan.

Če vas otrok večkrat prosi, da mu vi preberete besedilo, ali da ga o učni snovi na koncu še vprašate, mu očitno ustrezajo slušno podane informacije. Če si otrok večkrat pogleda slike v učbeniku in si jih tudi zapomni, si podčrtuje pomembne informacije z barvami, je odziven na vizualne dražljaje, potem je vizualno naravnan.

Učni tipi se večkrat prepletajo, vsem nam koristi, da si informacije zapomnimo po več kanalih. Ampak vendarle je dobro premisliti, kakšen način učenja bolj ustreza vašemu otroku. Če nekaj ustreza vam, ne pomeni, da je dobro tudi za njega, potrebno je izhajati iz otrokovih značilnosti.

4. Kaj vaš otrok potrebuje?

Imate morda doma otroka z disleksijo ali otroka, ki je hiperaktiven? Je vaš otrok v šoli deležen dodatne pomoči? Se vaš otrok s težavo skoncentrira in osredotoči na učenje?

Potrebuje veliko gibanja in komaj zdrži pri mizi deset minut? Ali mu računanje povzroča posebne preglavice? Ali pa morda pisanje? Se mu zatika pri branju? O, koliko posebnosti!

Morda so vas že v šoli seznanili s posebnimi pristopi, ki so potrebni, da določeni otroci lažje in hitreje osvojijo učno snov. Če se o tem v šoli še niste pogovarjali, so vam učitelji in strokovne službe tudi v času izolacije na voljo.

Bodite pozorni na kratke odmore, ki jih otroci potrebujejo, ko se njihovi možgani že utrudijo. Procesi učenja so fizično in psihično zahtevni in otroci se največkrat uprejo na področjih, kjer se ne čutijo uspešni. Potrebujejo vašo spodbudno podporo, da se bodo učenja lažje lotili in pri tem vztrajali.

5. Se vaš otrok sploh zna učiti?

Večina otrok se učenja loti tako, da si preberejo, hitro končajo in menijo, da že znajo. Samo branje učne snovi je precej neučinkovita tehnika učenja. Pomnjenje se lahko izboljša z delanjem izpiskov, izdelavo miselnih vzorcev ali praktičnega izdelka o učni snovi.

Otrok se lahko posname in poslušata lastno pripoved ali pa ga sprašujete vi. Učenje lahko popestrite tudi z gibanjem – med korakanjem po sobi ponavlja angleške besede ali se na sprehodu pogovarjata o podnebjju v Aziji.

Vendar zopet – vsi načini učenja ne ustrezajo vsem učencem. Prepoznati moramo, kaj ustreza vašemu otroku.

6. Ni pomembno le učenje, pomembna je tudi organizacija

Veliko otrok se učne snovi zmorejo naučiti sami. Ne znajo pa se organizirati. Ko se znajdejo pred goro naloženih nalog, že kar vnaprej obupajo, ker ne vedo, kje bi se lotili. Na začetku se lahko vsedete z njimi in se skupaj pogovorite, s čim bodo najprej začeli, s čim nadaljevali in koliko časa bodo predvidoma posvetili posameznemu predmetu.

Predvideni urnik naj si otrok napiše in se ga drži. Načrtujte skupaj, potem naj bo otrok čim bolj samostojen, če je to mogoče glede na njegovo starost, težavnost nalog in glede na otrokove značilnosti.

7. Bodite nežni do sebe in do otroka

Ali pri vas delata oba starša? Če delata od doma, pomeni, da nista ves čas na voljo doma, ampak dovršen del dneva vsaj miselno preživita v službi. Ima kdo

od vaju sploh možnost posvetiti otroku čas in jim priskočiti na pomoč pri šolskem delu?

Družinske okoliščine so v teh dneh zelo različne in upoštevajte vaše trenutne razmere. Ne pričakujte preveč od sebe in otrok. Ne pričakujte pa tudi premalo. Če je vaš otrok zmožan biti pri učenju samostojen prej, zmore biti tudi sedaj. Če se ni zmožan zbrati za domačo nalogo prej, se bo tudi sedaj težko.

Pokličite na pomoč šolo; šolske svetovalne službe in učitelji so na voljo, lahko vam pomagajo na različne načine, le navežite stik in povejte, kje bi potrebovali pomoč. Bodite nežni do sebe in do otroka, presodite, koliko v resnici ta trenutek zmorete in odпустite sebi in otroku, če vam katero področje še ne teče gladko.

8. Učenje je lahko zabavno

Vsi skupaj smo pozabili, da so otroci radovedna bitja, ki se radi učijo novih stvari. Le primeren način je potrebno najti. Tudi naš odnos do učenja vpliva na njihov pristop k šolskim obveznostim. Ali znamo otroka spodbuditi z nasmehom na obrazu, mu povedati, da takoj ko opravi vse naloge, bo tudi čas za sproščenost in zabavo?

Poskušajmo razumeti, da je učenje za otroka velik napor in ga razvedrimo s kakšno šalo, objemom ali aktivnim kratkim odmorom. Kadar se otrok močno upira in noče delati nalog, pomeni, da so njegove možgane preplavili stresni hormoni in potrebuje pomoč odraslega, da se sprosti in zmore pristopiti k nabiranju novega znanja. Pri učenju torej ne pozabimo na smeh in sproščenost!

Učenje doma ni lahka naloga, ni pa nemogoča! Želimo vam veliko potrpežljivosti, vztrajnosti in smeha!